

ואל, נפלה ממדרגות הבמה והסילה את
הלדה.

כאות מחאה לא שבו השחקנים לבמה
משך שעה. האל הכחיש כי הכה את
לוי ותחנת מגן דויד אדום אישרה כי לוי
התעלפה שעה שהתלוננה לפני האל על אי-
חור בתשלום שכרה.

עד היום מכחיש האל נמרצות כי הכה
את לוי. טוען הוא: „אם זה נכון, מדוע
לא תבעה אותי לבית-המשפט? ואם לא
היא, לפחות בעלה.“

ואל שגה. בשבוע שעבר הגיש בעלה של
מרים, מרסל לוי, לשעבר איש מקהלת
דורהמי, משפט נגד גירגי האל. האש
מותיו היו מוגדרות שלא כמצופה: הוא
הכע 120 לירות, שכר שטרם שולם.

חקלאות

האורז המתוק

זה זמן רב נעשו מאחת מחצרות
הרצליה נסיונות מעניינים. ברוך ציף
זיק, שהקדיש 29 משנות חייו לגידול
צמחים שונים, עמל בטפלו בגידול חדש:
אורז-האגמים, בעל העלים הצרים והארוכים,
שביצבץ מתוך קערה מלאה מי-ירוקת.

באורז-האגמים פגש צ'ינזיק עוד לפני
שנים מספר, בעת מחקריו בעולם-הצומח.
אורז זה נפוץ על חופי הנהרות של ספסאס
וקאנדה. האינדיאנים סוחטים את זרעיו
לקמח, אופים ממנו לחם מתוק להפליא.

מנהל יוסף בנטוויטש.
עניין בכנסת

הדגים מתנפלים עליו כעל מאכל תאוה.
אולם בדרך כלל הוא משמש לצורכי נוי.

שחת משובחת. צ'ינזיק תירגם את
הכנותיו של אורז-האגמים לשפת-הארץ.
הוא נזכר כי הקרפיונים השורצים ב-40
אלף הדונאמים של בריכות-הדגים היש-
ראליות מואכלים בעיקר בתורמוס. העולה
למדינה במטבע זר, בה בשעה שהם מעדי-
פים למלא את כרסם באורז-האגמים. נוסף
על כך הוברר לו שהעלה והגבעול של
אורז-האגמים נותנים שחת מסוג משובח.

השבוע, כאשר הגיעו צמחי הנסיון למליא
שגשגם, גילה צ'ינזיק תגלית מפתיעה:
מחזור חייו של אורז-האגמים בישראל קצר
ב-50 יום מחזור חייו בן 130 הימים בארצות-
הצפון ישנם איפוא סיכויים מצויינים לקצור
שניים או שלושה יבולי אורז בשנה.

הנסיון הצליח. אולם דרוש מאמץ גדול
כדי ליהנות ממסקנותיו. כל עוד לא יתענינו
מגדלי הדגים והבקר באורז האגמים, ישאר
הצמח המופלא כלוא בקערת המים בהרצליה.

* בכינוס שייד מואנים, על הבמה ליד
דויד ופונה בג'ורג'יון.

כיתותיהם.

בכל זאת לא היה זה קץ הפרשה: מפ"ם
הבטיחה להעלות את העניין בכנסת, כמה
הורים התחילו מהרהרים בטיבו של החינוך
המקפיד על צבצ החולצות.

ים

קור מודרג

א/ק כנרת לא יכלה לנוע הסיבה
היתה רצינית: גושי קרח לחצו על דפנותיה.
הקור היה גדול, הצוות ידע כי בבסן האניה
מוגה חלק מהיצוא העיקרי של ישראל: פרי
הדר. הוא שמר עליו היטב, עד אשר הגיע
כעבור 20 יום לאודיסה, נמל הפריקה (העולם
הזה 856).

מוצעת שוק פרי הדר העריכה מאמץ גדול
זה העניקה לצחת כפרס סכום של 1000
לירות.

השבוע חולק הפרס לצחת: סיפונאי קיבל
10 לירות; רב מלחים — 15 לירות. הפרס

תלמידי הריאלי שהורחקו
חולצה לבנה + חולצה כחולה =

הוגדל ככל שעלתה הדרגה.

הימאים בדרגות הנמוכות תמהו על חלוקת
ההעניקה בצורה זו, במקום שוה בשוה. הם
זכרו שהקור שחזר לעצמותיהם, כמה חדשים
קודם לכן לא שאל לדרגותיהם.

דרכי אדם

היד החזקה

גיאווגי האל, מנהל התיאטרון המוסיקאי
דורהמי בן שמונה החודשים, הילך חוזר
ושוב על הבמה, כשסיגריה בפיו, ועינו
על שערן הידי. החזרה עמדה להתחיל ב-
איחור. משהו או מישהו לא היה בסדר.

„אין מסורת בתיאטרון הישראלי לשח-
קנים אין רגש אחריות, הם מחוסרים כל
משמעות“ חזר ושינן לשחקניו כשפניו
מאדימות מכעס.

הם לא הבינו. עיניו הכחולות, הגדור
לות והעגולות של האל ראו את הכל
בכל מקום. „אי אפשר היה להסתתר מפניו.
ככל שהתקרבה הצגת הבכורה עלתה המ-
תיחות באולם הגדול והאפל של קולנוע
רמה ברמת-גן, המשמש כאולמה של דו-
רהמי.“

„אי אפשר היה לעבוד באוירה כזאת“,
הזכירה אחת מנערות המקלה. „הזמרים
כמעט איבדו את קולם. הרקדניות שותקו.“

ואל עצמו היה בטוח כי רק יד חזקה
יכולה למנוע את התפוררותו של התיאטרון
הצעיר. אין זאת אומרת שהוא לא ניסה
להצליח באמצעים רבים יותר: „גניסתי
לדבר אתם, להסביר כי אדם אחד יכול
להרוס, בקלות, את עבודתם של תריסר.
שום דבר לא עזר. הם לא הבינו לשון
רכה!“

היא לא תבעה. המתיחות הגיעה
לשיאה לפני ששה שבועות כשבאמצע הצ-
גת ויקטוריה וההוסאר שלה באולם אורה,
חיפה, פשטה שמועה בין חברי הלהקה כי
הברתם הרהר, מרים לוי, הוכתה על-ידי

נוער

על מי לסמוך?

פרשנים רבים ניתחו והביעו את דעותיהם
על כנוס הנוער בשיד-מואנים (העולם הזה
869). האדם שתלה בכינוס תקוות כה רבות,
נאם למענן משך שעה ומחצה בפני בני
נוער אישיים, דוד בן-גוריון, שתק. כך
לפחות היה נדמה עד סוף השבוע שעבר.

אך ביום השישי האחרון הקריא באוזני
חוג מצומצם של תלמידים מנהל בית-
הספר הריאלי בחיפה, יוסף בנטוויטש (ראה
להלן).

„לי עצמי לא היתה בעת הכנס הרגשה
של סיפוק מעצמי“, כתב בי. גיי. חשתי
שהדברים שחשבתי להגיד לא הולמים כנס
זה.“

לכן קיצץ, במקום, במספר דברים, הי-
סוף אחרים. אולם כשביקר לאחר הכנס
בנהלל, „פגשתי בנוער שאפשר לסמוך עליו.“

קציעה אפרתי: את מתחילה לת-
פוס כמעט יותר מקום ממני במדורי,
וכמעט כל תשומת הלב עוברת אליך,
דבר הגורם לי לבעור מקנאה. ובכן,
דן אשל, מתנגדך מס. 1, חוזר ב-
מכתב נוסף, אותו אני מביאה במ-
לואי:

„קציעה אפרתי:
אם הבינתי מתוך אותו גבב דב-
רים שמך, הרי זה דבר אחד, והוא
שאחד מהם חכם ומאחר שיתר ה-
דברים הגיעו ללא תוצאות את מי
חי, ראייה היא שלא אני הוא זה.
כי על כן, מסכימה את עב הגדרתי
לגבי מוסיקה וספרות וכנגד זאת
מוסיפה את ואומרת ש„יחי הרושם“.
תמהני מה רושם יעשו אנשים אלה
בחיבתם לסוג זה של ערכים? לער-
מת זאת יש כאלה המהענינים ב-
מוסיקה גבוהת רמה ובספרות רמת
ערך. כך שאין איש מהם שאינו
מקיים את הדברה האוסרת שקרים.“

באשר לדברך האחרונים; אם
הבינתי כראוי: יש דגים קטנים,
המסתתרים בשעת סכנה בדיו הדי-
נון. יש אנשים המנסים, לשם בלי-
מת התקפה להקים להם בצורי זכר-
כית מצויטות של דברי חכמים. אך
על אנשים אלה להזהר מאכזבים.“

הוא מוסיף, שאת תשובתך, (אם
תהיה לך) תוכלי לשלוח לו לפי
הכתובת: דואר צבאי 310, צה"ל.
עליך לצרף גם את כתבתך.

הדבר יצער אותי מעט, כי לא
אוכל לעקוב אחרי הדואר בשני קר-
לות שלכם. אם יהיו למכתבים תוצ-
אות כלשהן, או תגיעו למסקנה אשר
תפת, אנא, ספרי לי — אני גוזעת
מסקרנות.

האופי: שקט ומתבודד

חיפאית עד גיל 26, בנובה בינוני,
היכולה להיות מעניינת במכתבים, תמצא
הקנות נמורה בבחור בן ה-26 בעל ה-
השכלה החיכונית. בעל עבר פלמ"חאי,
שלמרות זאת נשאר אופיו שקט ומת-
בודד (870/265).

טובים השמונה מן הארבעה

ארבעה נימוסים בניל 18-17, ה-
מכנים את עצמם בכינוי הכלידי שגור
עמה — ארבעת המוסקטרים, (870/266)
רוצים להוסיף עניין להיהם הצעירים ב-
התכתבות עם ארבע נערות, תלמידות
אף הן, בניל 16 לערך, שמתהינה עליות,
לא סנוביות, בעלות נטיה לאמנות, ו-
נמרות.

כולם יודעים...

כל המכירים של (870/267) יודעים ש-
יש לה חולשה להתכתבות אותה היא מו-
כנה לכתוב לעבר בחור עד גיל 26.
היא תוכל לענין אותו בספרות, מוסיקה
ותיאטרון. כל-אחד יד היא מוסיפה ש-
היא יודעת גם לרקוד.

רצינות אקדמאית

קולנוע, התבררות והתנדרות, אינם
שיא התרבות, לדעתו של אקדמאי רציני
כפול שהוא מכנה את עצמו). דעה
זו היא מוכן לחלק עם נערה בניל
25-22 משיכילה וחובבת עבודה, שחתימה
דמית מהכרה כי אף הוא כזה (870/268).

הטיפסה אל הצדק

שתי תלמידינות צעירות, שמרוב הת-
רשנותן לכתוב כתביאשמה על הבחורים
הסלנוניים, שכחו לציין את גילן, מומינות
שני חברים שנילים המשותף לא יעלה על
39, לטוס אתן בטיפסה הראשונה אל
כוכב צדק (870/269). כדי שלא יזיה
משעמם בדרך עליהם להיות משכילים,
לדעת לשוחח על משהו נוסף לבנות ו-
ללונן. כיוון שהספינה חובבת מרואי מתל-
אביב, עליהם, איפוא, להיות בני הי-
מכובה.

ברודרג במלון

ברישול של איש העולם הגדול כותב
(870/270). שאינו אלא תלמיד נימנסיה
שהוא לא יתנגד לקבל מכתבים מנערה
נחמיה. תלמידת נימנסיה היא, בניל
17-15. „רצוי גמלה סלנונית, אומר
האיש, עליה, נוסף על כך, לחבב סיטנים
אומנות, ספורט וסוילים, אשר לו, הוא
שחקן כדורגל. עליה להיות תושבת תל-
אביב, או המתגורר והמבינה, בנאותה צנו-
עה הוא מוסיף שהוא בלונדון כחול
עניים.“

כשהסתגן המקהרה לעיתונות מהרו מנהלי
הריאלי הוררים, הגיעו עמהם לכלל הסכם.
החזירו, בראשית השבוע, את התלמידים ל-